A L'OMBRA DE LA DEMOCRÀCIA

El salt als 16 anys comporta un reguitzell de conseqüències que sovint passen desapercebudes. Créixer és llei de vida, hi estem abocats. Cada dia que passa, som més conscients, més madurs i més responsables. L'arribada a l'any hexadecimal atorga una allau de drets que, gradualment, van efectuant una desconnexió amb la infància per esdevenir legalment adults.

Segons l'Estatut dels treballadors vigent i amb una sèrie de restriccions, a partir d'aquesta edat, un es pot endinsar al món laboral i començar a rebre uns ingressos. Esdevé, doncs, obligatori el pagament d'impostos a l'Estat sobre l'IRPF. Altres drets com l'emancipació, el matrimoni, el consentiment sexual o l'avortament poden realitzar-se a partir de l'edat esmentada. S'hi sumen el permís de conduir ciclomotors o a decidir lliurement sobre la pròpia salut.

La maduració imposa acceptar-ho. Ara bé, si estem obligats a ser ciutadans solvents, per què no tenim la capacitat de decidir i opinar sobre les polítiques que ens afecten a tots? Per què podem realitzar una feina, però no decidir qui la legisla? O triar qui decideix sobre l'avortament, el matrimoni, el consentiment sexual si en som partícips? Com podem, per llei, abandonar els estudis i accedir a totes aquestes facultats, però encara ser massa immadurs per participar en els comicis?

Les diferències en la mentalitat d'una persona de 16 anys i una de 18 no són tan distants, pel que s'hauria d'erradicar el concepte que els joves som més vulnerables, influenciables o menys crítics. Si no se'ns pregunta sobre política, tampoc se'ns suscita l'interès cap a ella o a preocupar-nos pels afers que tracta. Estic segur que permetre'ns el dret a vot afavoriria una creixent atenció a les demandes del jovent i aportaria un canvi d'enfocament de les polítiques actuals. També, generaria una preocupació precoç dels adolescents per les mesures legislatives, una presa de consciència més primerenca i evitaria que quedem a l'ombra de la democràcia.

CALIU